

Диспозитив

- 1) Член 29 от Директива 2011/95 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда, че на бежанците с право на временно пребиваване в държава членка се предоставят плащания по социалното подпомагане в по-нисък размер от този на социалните плащания, предоставяни на гражданите на тази държава членка и на бежанците с право на постоянно пребиваване в посочената държава членка.
- 2) Бежанец може да се позовава пред националните съдилища на обстоятелството, че правна уредба като разглежданата в главното производство е несъвместима с член 29, параграф 1 от Директива 2011/95, в резултат на което следва да бъде отменено ограничението на правата му въз основа на тази правна уредба.

⁽¹⁾ ОВ С 123, 9.4.2018 г.

**Преюдициално запитване от Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария),
постъпило на 26 юли 2018 г. — SD/Agrárminiszter**

(Дело C-490/18)

(2019/C 25/17)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: SD

Ответник: Agrárminiszter

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли „надеждният метод“, посочен в член 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/1366 ⁽¹⁾, по който всяка година между 1 септември и 31 декември се определя броят на пчелните кошери, да се схваща в смисъл, че заявителят на помощта е този, който трябва да уведоми за броя на пчелните рояци, и при утвърдителен отговор, надежден метод ли е това?
- 2) При положение че в съответствие с член 2 от Делегиран регламент 2015/1366, поради биологичните особености на пчелите броят на пчелните кошери, въз основа на който се отпускат помощите за пчеларство, трябва да се определя всяка година между 1 септември и 31 декември, трябва ли посочената разпоредба да се тълкува в смисъл, че държавите членки могат да се отклонят от това правило?
- 3) При утвърдителен отговор, може ли националната правна уредба да предвиди, че изискуемият брой на пчелните рояци се определя през януари с обратно действие?
- 4) Трябва ли обстоятелството, че [финансовите средства на Съюза] за програмите за пчеларството за 2017—[2019 г.] следва да се разпределят въз основа на броя на пчелните кошери, който държавите членки са съобщили през 2013 г. в съответните си програми за пчеларството за 2014—2016 г., да се тълкува в смисъл, че е възможно и изискуемият за отпускане на помощ брой на кошерите да се определи по различен начин след 31 декември 2016 г., когато приключва референтният период за отпускане на помощи за 2017 г.?

- 5) Трябва ли посоченият Регламент (ЕС) да се тълкува в смисъл, че допуска да се приеме национална правна уредба, която поставя условие за опускане на помощ *de minimis*, което противоречи на [правото на Съюза]? Трябва ли предвидените от правото на Съюза помощи да са годни на практика да улеснят извършването на пчеларската дейност?

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2015/1366 на Комисията от 11 май 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на подпомагането за сектора на пчеларството (ОВ L 211, 2015 г., стр. 3)

**Жалба, подадена на 18 септември 2018 г. от Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH срещу
решението на Общия съд (девети състав), постановено на 12 юли 2018 г. по дело T-41/17 — Lotte
Co. Ltd/EUIPO**

(Дело C-580/18 P)

(2019/C 25/18)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (представители: Dr. A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin, C. Elkemann, Rechtsanwältin, Dr. A. Lambrecht, Rechtsanwalt)

Други участници в производството: Lotte Co. Ltd, Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (девети състав) от 12 юли 2018 г. (T-41/17) и да отхвърли жалбата срещу решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 28 октомври 2016 г. (преписка R-0250/2016-5),
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение на Общия съд и да върне делото на последния за ново разглеждане,
- да осъди жалбоподателя (Lotte Co. Ltd) да заплати свързаните с производството разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания:

1. Общият съд погрешно упражнил своето правомощие за изменение по член 65, параграф 3 от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾, макар апелативният състав все още да не е направил достатъчно фактически констатации по въпроса за честотата и постоянството на използване във времето. Това засягало интересите на жалбоподателя, тъй като констатациите на Общия съд са твърде ограничени и не отчитат релевантните доказателства. Ако още апелативният състав беше направил съответните констатации, жалбоподателят щеше да може да ги оспори, подавайки иск до Общия съд.
2. При преценката на „реалното използване“ по член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009 Общият съд главно се основал на обстоятелството, че посоченият във фактурите оборот е прекалено малък в сравнение с данните за оборота, видни от подадената клетвена декларация. Общият съд обаче е могъл най-много да вземе предвид обективния типичен за сектора производствен капацитет и капацитет за пускане в продажба. Настоящите субективни отношения между отделните предприятия не би трябвало да имат значение за обхвата на използването. Освен това използването на марка трябвало да се приеме за реално дори и тогава, когато то е незначително в количествено отношение; не съществували абсолютни долни граници. Не следвало да се прави оценка на бизнес стратегията и на търговския успех на спорните продукти. От значение било само дали било налице чисто символично използване.
3. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на признака за „реално използване“ по член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009, тъй като се е основал общо на големината на целия пазар, без да отчете обективния типичен за сектора производствен капацитет и капацитет за пускане в продажба, и степента на диверсификация на предприятието на съответния пазар.